

Apoštolský list Svatého otce Františka ve formě *motu proprio „Traditionis custodes“* o používání římské liturgie předcházející reformě z roku 1970

Strážci tradice – biskupové ve společenství s římským biskupem – tvoří viditelný princip a základ jednoty svých místních církví.¹ Pod vedením Ducha Svatého, prostřednictvím hlásání evangelia a skrze slavení eucharistie řídí jim svěřené místní církve.²

Pro posílení svornosti a jednoty v církvi a s otcovskou péčí o ty, kdo se v některých oblastech hlásí k liturgickým formám předcházejícím reformě požadované Druhým vatikánským koncilem, moji ctihodní předchůdci svatý Jan Pavel II. a Benedikt XVI. stanovili a upravili fakultu používat Římský misál vydaný svatým Janem XXIII. v roce 1962.³ Tímto způsobem zamýšleli „umožnit církevní společenství těm katolíkům, kteří se cítí vázáni k některým předcházejícím liturgickým formám“, a nikoli jiným.⁴

Na základě iniciativy mého ctihodného předchůdce Benedikta XVI., s nímž vyzval biskupy, aby ověřili používání *motu proprio Summorum Pontificum* tři roky po jeho vydání, provedla Kongregace pro nauku víry v roce 2020 detailní konzultaci s biskupy, jejíž výsledky byly uvážlivě vzaty v úvahu ve světle zkušenosti, která v těchto letech nazrála.

S přihlédnutím k přáním, která biskupové zformulovali, a po vyslechnutí názoru Kongregace pro nauku víry si přeji tímto apoštolským listem pokračovat dále ve snaze o vytváření církevního společenství. Proto jsem považoval za vhodné stanovit následující:

Čl. 1. Liturgické knihy promulgované svatými papeži Pavlem VI. a Janem Pavlem II. v souladu s dekrety Druhého vatikánského koncilu jsou jediným výrazem *lex orandi* římského ritu.

Čl. 2. Diecéznímu biskupovi jakožto moderátorovi, podporovateli a strážci veškerého liturgického života jemu svěřené místní církve⁵ přísluší regulovat liturgická slavení v jeho

¹ Srov. Druhý vatikánský koncil, dogm. konst. o církvi *Lumen gentium* (21. listopadu 1964), č. 23, in *Dokumenty II. vatikánského koncilu*. Kostelní vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002.

² Srov. *Lumen gentium*, č. 27; Druhý vatikánský koncil, dekr. o pastýřské službě biskupů v církvi *Christus Dominus* (28. října 1965), č. 11, in *Dokumenty II. vatikánského koncilu*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002; *Katechismus katolické církve*, č. 833.

³ Srov. Jan Pavel II., apoštol. list. *motu proprio datae „Ecclesia Dei“* (2. června 1988), in AAS 80 (1998), s. 1495–1498; Benedikt XVI., apoštol. list *motu proprio datae „Summorum Pontificum“* (7. července 2007), in AAS 99 (2007), s. 777–781; apoštol. list *motu proprio datae „Ecclesiae unitatem“* (2. července 2009), in AAS 101 (2009), 710–711.

⁴ Jan Pavel II., apoštol. list. *motu proprio datae „Ecclesia Dei“*, č. 5, in AAS 80 (1998), s. 1498.

⁵ Srov. Druhý vatikánský koncil, konstituce o posvátné liturgii *Sacrosanctum Concilium* (4. prosince 1963), č. 41, in *Dokumenty II. vatikánského koncilu*. Kostelní vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002; *Caeremoniale Episcoporum*, č. 9; Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, instrukce o některých zásadách, které se mají dodržovat a kterých se vyvarovat při Nejsvětější eucharistii *Redemptionis Sacramentum* (25. března 2004), č. 19–25, in AAS 96 (2004), s. 555–557.

diecézi.⁶ Proto je v jeho výlučné pravomoci, aby povolil ve své diecézi používání *Missale Romanum* z roku 1962, přičemž se řídí pokyny Apoštolského stolce.

Čl. 3. V diecézi, kde je doposud přítomná jedna nebo více skupin, které slaví podle misálu předcházejícího reformě z roku 1970, biskup:

§ 1. ověří, zda tyto skupiny nevylučují platnost a legitimitu liturgické reformy, výroků Druhého vatikánského koncilu a Nejvyšších pontifiků;

§ 2. určí jedno nebo více míst, kde se věřící, kteří se hlásí k těmto skupinám, mohou shromažďovat pro slavení eucharistie (nikoli však ve farních kostelích a aniž by se zřizovaly nové osobní farnosti);

§ 3. stanoví dny, kdy je na určeném místě povoleno slavení eucharistie za použití Římského misálu promulgovaného svatým Janem XXIII. v roce 1962.⁷ Při těchto slaveních budou čtení přednášena ve vernakulárním jazyce za použití překladů Písma svatého určených pro užívání při liturgii, které jsou schváleny příslušnými biskupskými konferencemi;

§ 4. jmenuje kněze, který bude jakožto biskupský delegát pověřen těmito slaveními a pastýřskou péčí o takové skupiny věřících. Tento kněz má být pro takový úkol vhodný, má být způsobilý používat *Missale Romanum* předcházející reformě z roku 1970, má mít takovou znalost latinského jazyka, která mu umožňuje plně rozumět liturgickým rubrikám a textům, má být veden živou pastýřskou láskou a smyslem pro církevní společenství. Je vskutku nezbytné, aby pověřený kněz měl na srdci nejen důstojné slavení liturgie, ale i pastýřskou a duchovní péči o věřící;

§ 5. u osobních farností kanonicky zřízených ku prospěchu těchto věřících přikročí k patřičnému ověření jejich skutečné užitečnosti pro duchovní růst a zhodnotí, zda je má zachovat, nebo nikoli;

§ 6. bude dbát na to, aby nepovoloval utváření nových skupin.

Čl. 4. Kněží vysvěcení po zveřejnění předkládaného *motu proprio*, kteří mají v úmyslu slavit podle *Missale Romanum* z roku 1962, musí předložit formální žádost diecéznímu biskupovi, který se dříve, než vydá povolení, poradí s Apoštolským stolicem.

Čl. 5. Kněží, kteří již slouží podle *Missale Romanum* z roku 1962, požádají diecézního biskupa o povolení tuto fakultu dále využívat.

Čl. 6. Instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života, zřízené svého času Papežskou komisí *Ecclesia Dei*, přecházejí pod pravomoc Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života.

⁶ Srov. CIC, kán. 375, § 1; kán. 392.

⁷ Srov. Kongregace pro nauku víry, dekret *Quo magis* o schválení sedmi nových prefací pro mimořádnou formu římského ritu (22. února 2020), a dekret *Cum sanctissima* o liturgickém slavení ke cti svatých u mimořádné formy římského ritu (22. února 2020), in *L'Osservatore Romano*, 26. března 2020, s. 6.

Čl. 7. Kongregace pro bohoslužbu a svátosti a Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života budou v záležitostech své pravomoci vykonávat autoritu Svatého stolce a dozírat na dodržování těchto dispozic.

Čl. 8. Ruší se předcházející normy, instrukce, výsady a zvyklosti, které nejsou v souladu s tím, co je stanoveno v předkládaném *motu proprio*.

Nařizuji, aby všechno, co jsem rozhodl v tomto apoštolském listě ve formě *motu proprio*, se dodržovalo ve všech svých částech, bez ohledu na odporující nařízení, i když jsou hodna zvláštní zmínky, a stanovuji, aby to bylo promulgováno zveřejněním v deníku *L'Osservatore Romano* s okamžitým vstupem v platnost a následně bylo publikováno v oficiálním věstníku Svatého stolce *Acta Apostolicae Sedis*.

Dáno v Římě u Svatého Jana Lateránského dne 16. července 2021, o liturgické památce Panny Marie Karmelské, v devátém roce mého pontifikátu

FRANTIŠEK